

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászár: házasságot kötött Szabó Tibor és Ligeti Krisztina
Eltemették id. Horváth Lászlót

Bokod: Szent keresztség sákramentumában részesült: Kulcsár Eliza
konfirmációi fogadalmat tett: Czunyi Gergő, Deli Ditte, Szücs Réka

házasságára Isten áldását kérte: Széll Szabolcs és Solymosi Emőke

Dad: Szent keresztség sákramentumában részesült: Becsák Bence

konfirmációi fogadalmat tett: Csonka Csaba Zsombor, Gerlei Tünde, Mohos Edit, Szabad Daniella, Szöllősi Petra

házasságára Isten áldását kérte:

Acsai Zoltán és Rokosz Noémi

végző búcsút vettünk: özv. Kovács Lászlóné, szül Pongrácz Jolán asszonytestvérinktől

Kisbér: megkereszteltük: Kovács Martina Zoét. Csótár Ádámot,

konfirmáltak: Balázs Réka; Balogh Tamás; Buda Benjámín; Imrek Norbert; Polgár Marcell

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Schulmann Rebeka, Kapitány Szonja és Csídei Méda

Házasságot kötött: Mach Kornél és Vajkai Rita

Sovány Csongor Dávid és Dr. Juhász Ágota,

Konfirmált: Bauer Máttyás, Bálint Gábor, Bedecs Dániel, Hérics Dorottya,

Ihász Renáta, Horváth Martin, Kapitány Szonja, Kádár Bence, Kovács Álmos Levente, Kóvári Alexandra, Mezei Tibor,

Pogrányi Eszter, Raffael Hanna, Schulmann Rebeka, Szabó Tamara, Szalai Jánod, Szuri József, Viola Laura

Eltemették: Köves Ferenc István

PÜNKÖSD A BANAI TEMPLOMBAN

Az ünnepi igehirdetés szolgálatát Budapestről érkezett másodéves teológushallgató, Tikász Ábel végezte. Ünnepi üzenete a Mt 18, 20 és az 1Kor 3, 17 alapján szólt. Elmondta, hogy ünnepeink között a pünkösd a legmosztobább. Amíg karácsony és húsvét az emberek köztudatában sokkal jobban benne van akár az ajándékozás, családi összejövetel vagy népszokások miatt, addig a pünkösd szinte teljesen kivesztett az emlékezetből és a köztudatból. Pedig a Szentlélek alapvetően a szabadságról beszél nekünk, nem pedig merev szabályokról, amelyeket mint kritika fogalmazzák meg a keresztyén-séggel kapcsolatosan. Éppen ezért a Lélek megszólít bennünket a múltban: régi, rossz élményeinket, szokásainkat feledtetni. Aztán a jelenben is dolgozik értünk: minden nap megszólít, segít elhagyni a kötött formákat, és segít életünket Istenre bízni. A jövővel kapcsolatban pedig arról biztosít, hogy semmi felől nem kell aggódnunk, ha megértettük, hogy mit tett értünk Jézus. Erre emlékezteti a pesti teológusokat is, akik januárban átérték lakhelyük

pusztulását. Ahogy a tragédia másnapján szemlélték a leégett épületet, valaki a 90. szoltárt kezdte el énekelni – Tebened bízunk eleitől fogva, Uram, téged tartottunk hajlékunknak. Kell-e ennél több biztatás? Isten nem hagy el,

ez a megtapasztalás vezet a hit útján, és erősít meg a próbák idején.

Alkalmaink szép rendben történtek. Külön öröm és élmény volt, hogy létszámban is kiemelkedően teljesítettünk. Konfirmációkor Banán 50 fölött, Bábólnán 70 fölött voltunk, pünkösdkor pedig Banán 50 fölött szintén, Bábólnán pedig 40 fő körül vettünk részt az istentiszteleteken. Ez a varásnap 15 – 20- as átlaghoz képest igen szép létszámnak mondható. A pünkösd munkája nem mérhető emberi teljesítmények útján, és nem is lehet hozzá kötni semmilyen emberit. Azt viszont igen, hogy amennyiben a Lélek megszólít, és mi indulunk, akkor ott vagyunk a magunk teljes emberi valónkban. Ez a jelenlét ma az egyik legfontosabb, ugyanakkor legnagyobb hiánycikk is, nemcsak templomainkban, hanem sokszor családunkban, közösségeinkben is. Jeruzsálemben a Lélek első megjelenésekor 3000 ember tért meg. Reménykedünk.

**Simon Norbert,
Bana, 2019 pünkösdjén**

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXIII. évfolyam 6. szám

2019. június

A PÜNKÖSD MEGÉLÉSE

Ahhoz, hogy néhány gondolattal közelebb kerüljünk pünkösd ünnepének megéléséhez, először foglalkoznunk kell az ünnepek rövid történeti áttekintésével.

Pünkösd ünnepe mindig is ki lógott Karácsony és Húsvét mellett. Ez nem véletlen, mert Pünkösd sokáig a húsvéti ünnepkörhöz tartozott, mint egy lezáró akkord. Maga az ünnep neve is ezt őrzi, a görög *pentekoszté*, magyarul *ötvenedik szóból* származik. A húsvétot követő 50 nap még mindig a húsvéthoz tartozott, amelynek az utolsó napja az 50. nap (pünkösd) volt az ünnepek csúcsa, a Szentlélek eljövételének ünnepe. Ezt nevezték húsvét megkoronázásának is. Az idő múlásával azonban ez a hosszú ünnep elkezdett feldarabolódni. Először a 40. nap emelkedett ki Jézus mennybemenetelének ünnepe, majd végül az 50. nap is külön ünneppé vált, amelynek fókuszába a Szentlélek került.

Ez már a 4. századi Szentháromság vitába vezet be bennünket, melynek során Keleten nem akarták elismerni, hogy a Szentlélek nem csak az Atyától, hanem a Fiútól is származik. Hiszen Pünkösd és Húsvét kapcsolata nagyban függ attól, hogy ki küldte el a Szentleket: az Atya, vagy a Fiú? Ha a Fiú, akkor Pünkösd a Húsvét folytatása és ekkor valóban nevezhetjük Húsvét koronájának. Ha azonban az Atya küldte el a Szentleket, akkor az már nem a Húsvéthoz tartozik, hanem az Atyához, így joggal vált független ünneppé Pünkösd. Ez a logika mentén haladva pedig a Húsvétot záró ünnep, a Mennybemenetel ünnepe lett, amely 40. napon lezárta a húsvéti ünnepkört.

Miután Pünkösd önálló ünneppé vált, csakhamar egy teljes ünnepkör rajzolódott ki köré. Ez egy 10 napos felkészítővel kezdődött, melyet virrasz-

tással töltöttek. Ez a 10 napos csend a mennybemenetel és a Szentlélek kitöltése közti időt ölelte fel. Pünkösd napjához is kötődtek keresztelesek, amelyeket mindig hitvallástétellel kötöttek egybe, tehát a konfirmáció elődjére is gondolhatunk. Ez azt jelenti, hogy Húsvét mellett ilyenkor is lehetőség nyílt csatlakozásra a keresztyén közösségekhez.

Elvileg pogány, népi ünnepek is kötődtek Pünkösdhöz. Évszakváltó szokások voltak ezek, ahol a tavasz végét búcsúztatták. Manapság, ahol még él a hagyomány, ott a májusfa állítása és döntése is egyaránt eltávolodott pünkösd ünnepétől, ma sincs regionális egység a népi szokásban.

Végül ejtsünk szót az ünnep mai megélésének lehetőségeiről: egyházi ünnepköreink közül úgy látom, sokak számára – nem csupán az egyház periferiáján lévőknek, hanem sok esetben a gyülekezet magjának is – idegen és megfoghatatlan az ünnep lényege. Mit kapcsolhatunk ma pünkösdhöz? Ma már nincs hangsúlya annak, hogy a húsvét lezárása lenne. A Szentlélek kitöltése ünnepek megélését négy fogalom köré gyűjtöttem:

(1) Az utóbbi időben az egyház születésnapjaként van emlegetve. A Péter pünködsi prédikációjára megtért 3000 lélek megalkotta az első Krisztuskövető gyülekezetet. A Szentlélek munkáját valóban köthetjük az egyházhoz, azonban ennél többről szól a Szentlélek kitöltése.

(2) Ma pünkösd lényegét a legtöbben a konfirmáció ünnepével vagy a konfirmandusok első úrvacsoravételével kötik össze. Hiszen a legtöbb helyen a konfirmáció nem Pünkösd napján van, hanem az azt megelőző héten. Mégis a konfirmációval való összekapcsolás helyes folyamat, hiszen a Szent-

lélek kitöltésének következménye, hogy vannak megtérők és vannak, akik hitvallást tesznek ma is Jézus Krisztus nevére, hiszen ez mind a Lélek munkája.

(3) Azonban kevésbé éljük meg Pünkösd ünnepét úgy, mint a vigasztalás ünnepét. Van vigasztalónk, van pártfogónk. E világ minden szörnyüségé és gyötrelme és minden támadás ellenére az egyháznak van élő vigasztalója – Isten Lelke elérkezett, ma is bátorít és erőt ad. Nagy szükség van ezt megélni és Pünkösd ünnepén különösen is hangsúlyt fektetni rá, hogy ezáltal a mi hitünk és közösségeink is megerősödjenek.

(4) Végül a Szentlélekhez mindig is társult egy fajta misztérium, amelyre talán okod adhat Pünkösd sejtelmes voltára is. Nehéz leírni a Szentlélek-Isten jelenlétét, inkább csak munkálkodásában látjuk és tapasztaljuk őt. A Szentlélek titok számunkra és kiváltság ha az embert betölti, nem rendelkezünk vele. Olyan mint a szél. Tudjuk: A szél ott fúj, ahol akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy (Jn3,18). A mai világ szereti kizárni a misztériumot az életéből, azonban Pünkösd ünnepén ennek is adhatunk teret. Hiszen egy olyan csoda történt, amelynek máig tanúi vagyunk.

Nem utolsó sorban véleményem szerint azért kell külön figyelmet szentelni és nagy jelentőséget tulajdonítani Pünkösd ünnepének, mivel az egyház legtitkosabb megélhető ünnepévé vált azáltal, hogy nem kapcsolódik hozzá egyetlen egy elvilágiasodott ünnep sem.

Deák László, Kömlőd

BOKODIAK KIRÁNDULTAK

2019. május 11-én kora reggel 1/2 6-kor táskákkal a kezünkben, 22 gyülekezeti tag várta, hogy kisbuszokba és személyautóba ülve útnak indulhassanak Észak-kelet Magyarországra. Régóta várták már ezt a kirándulást, egészen pontosan 13 évig. Az eddigi sok építkezések, felújítások, pályázatok nem tették lehetővé, hogy egy kicsit kikapcsolódva a gyülekezet együtt kiránduláson. De végre ennek is eljött az ideje. Így indultunk tehát neki az abaúji és zempléni egyházmegyének. Szombaton délután 10.00-ra érkezünk meg Vizsolyba, ahol együtt tekintettük meg a Bibliamúzeumot és a híres freskókkal teli református templomot. Kovács Levente lelkipásztor kalauzolt bennünket több mint másfél órán keresztül. Már a fogadtatás is nagyszerű volt pogácsával és rétesekkel vártak bennünket. Ezután tovább indultunk Szerencsre, ahol a Szerencsi Csokoládégyár interaktív bemutatásában vehettünk részt. Meghallgattuk a Szerencsi Csokoládégyár történetét, közben rengeteg édeséget kóstoltunk, sőt még készítettünk is egyedi csokoládékat, amelyeket el is hozhattunk. Ezután ebédelni indultunk, ahol nagyon finom és kiadós halászlében volt részünk. Innen Mádra mentünk a Demeter Pincészet borkóstolására, ahol egy csodálatos pincerenszert nézhettünk meg. Innen pedig meg sem álltunk Sárospatakiig, ahol a Nagykönyvtárat néztük meg Kovács Áron vezetésével. Dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő is fogadott bennünket, és meleg szavakkal köszöntött. Estére már mindenki a szállásra igyekezett a Huszár Panzióba. A finom vacsora után még jutott idő beszélgetésre és egy kis borozásra. Másnap reggel a közös kávézás és reggeli után Sátoraljaújhelyet választottuk, hogy az ottani 10.00-kor kezdődő refor-

mátus istentiszteleten veszünk részt. A debreceni egyetemi gyülekezet szolgált az alkalmon. Innen meg sem álltunk a Sátorhegyi kalandparkig, ahol libegőztünk, boboztunk, és volt két bátor önkéntes, akik egyik hegycsúcsról a másikra kötélpályán átcúsztak. Az ebéd után hazafelé vettük az irányt, és még emberi időben 20.00-ra megérkeztünk. Közel 1000 km-t autóztunk minden nap. Úgy gondolom nagyszerű élmény volt mindannyiunk számára, és el is határoztuk, hogy ezután minden évben elmegyünk egy hasonló kirándulni. Köszönjük Kovács Tamás nagytiszteletű úrnak és Czunyiné dr. Bertalan Judit presbiternek a szervezést.

Ady Endre: Az Úr érkezése

Mikor elhagytak,
Mikor a lelkeim roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappal
De háborus éjjel.

És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjúságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.

VAKÁCIÓ. PIHENÉS?

Márk 6,30-44

Olyan jó lenne néha kiszakadni abból a körforgásból, amiben állandóan vagy? A tanítványok is erre vágytak, és ezt Jézus tudta is. Ezért invitálja őket egy kis pihenésre, testi-lelki feltöltődésre, amikor csak maguk lehetnének. Milyen jól hangzik, s már indulnak is... és talán már látják maguk előtt képzeletben, amint egy csendes, nyugodt helyen esznek Jézussal (merthogy a szolgálat közben még erre sem volt idejük). És milyen nagy a csalódás; amikor odaérkeznek, a tömeg már ott fogadja őket. Hát nem egészen erről álmodtak. Talán Jézustól sem azt várták, hogy a tömeggel kezdjen foglalkozni, hanem magukban azt remélték: hátha elküldi a sokaságot haza, hogy most csak az övéivel lehessen. De nem ez történik. Jézus elkezd a sokaságot tanítani. A tanítványok túriak. Kivárják a végét. És amikor már tényleg el kellene őket bocsátani, akkor Jézus nem engedi, hanem az eleve éhes tanítványokra bízza a tömeg megetetését. Na ez már sok. Erre már kifakadnak: méghogy mi?! Ha rajtunk múlna, eleve már a lelegején elküldtük volna őket, nemhogy még most meg is vendégléjük?! És ezután élük át azt a csodát, amely örökre felejthetetlen lesz a számukra: Jézus a őket is felhasználva jóllakítja a tömeget 5 kenyérből és 2 halból úgy, hogy a végén még nekik is marad bőven. Jézus ma is gyakran elmegy a végletekig. Bár vakáció van, elvileg két és fél hónap pihenés van. (A tanítványoknak fél napjuk sem lehetett.) Jézus mégis lehet, hogy ma is beleenged dolgokba, vizsgálta a tűrőképességedet, hogy aztán mikor már mindent feladnál, akkor megtapasztalhasd az Ő munkáját rajtad keresztül. Engedd ma is, hogy az eszköze lehess ott, ahová küld.

Kovács Tamás

KONFIRMÁCIÓ BANA-BÁBOLNA

2019 június 2-án gyülekezetünk szép eseményre készült. Mindkét templomunk megszépült, ünnepi díszet kapott, hogy konfirmandusaink méltó körülmények között erősíthessék meg hitüket. Banán Szakál Luca, Bábólnán pedig Somogyi Ádám Lajos és Szombati Emma Vivien vállalta, hogy felkészül a konfirmáció fogadalomtételre. Felkészítésük az elmúlt tanév során zajlott, mely során derekasan helyt álltak, a megtanulandó részeket szépen elsajátították. Felkészülésük során nem csak a Heidelbergi Káté néhány kérdéseit ismerték meg, hanem megismerkedtek egyháztörténeti eseményekkel is: az első keresztyének életével, reformációval kapcsolatos eseményekkel, ellenreformációs küzdelmekkel, gályarabsággal is. Megismerkedtek továbbá hitünk fontosabb tanításaival is: a reformáció „öt szőlőjével”, a keresztesítés és az úrvacsora magyarázatával, a Szentháromságáról és annak személyeiről vallott felfogásunkkal. Ezek mellett pedig foglalkoztunk ünnepeink eredetével, valamint egyházunk eredetével és mai feladataival, gyülekezetünk szervezetével és közegyházi helyével.

A konfirmáció alkalmával az igehirdetés az ApCsel 1, 21 – 22 alapján szólt, abból a mozzanatból, amikor a tanítványok felismerik, hogy a Júdás tettei miatt megüresedett helyet, valamint a tizenkettes egységet ismét be kell tölteni valaki olyannal, aki látta Jézus életét a megkereszteltéstől egészen a kereszthalálig. A pünkösdi és az azt megelőző időszak a tanítványok életében a bizonytalanságot jelentette. Látták a nagyhét eseményeit, látták a kereszthalált is, és a maguk reakcióival is tisztában voltak. Ugyan hallották Jézustól, hogy majd valami nagyszerű dolgot visz véghez, de ekkor még nem látták az események mögött a megváltás lehetőségét. És ahogy a mennybenmenetelről szóló leírásokat olvassuk, ott is érzünk némi bizonytalanságot – mintha nem is tudnák a tanítványok, pontosan mit kell tenniük. Engedve a mennyei parancsokat, Jeruzsálemben várakoznak, és együtt vannak imádságban. Ebben a helyzetben az egyik jelenet Mátyás apostollal választása. Ha egy szóval kellene jellemezni ezt a helyzetet, azt mondanánk, hogy itt nincs más,

csak izgalom. A tanítványok izgulnak, mert egy ismeretlen helyzetben vannak, amely rossz kiindulóponttal (nagyhét) mutatkozik be, és hiába látják a feltámadást, azért a bizonytalanság továbbra is fennáll. Mátyás megválasztásánál azonban halvány reménység csillan fel: ami elveszett az ember által, azt lehet pótolni Isten kegyelmével. Az Írásokból való idézéssel, imádsággal adják meg a hátteret a döntés alakulásához, mintegy hitvallásszerűen hívják Istent a fontos döntéshez. Az izgalom itt pozitív irányt vesz. Valahol a mi konfirmációnk is ilyen jelleggel bír. Izgalomként éli meg a konfirmandus, mert ki kell állnia egy gyülekezet elé, hogy a megtanult tananyagból megfeleljen. De izgalomként éli meg a család is ezt az eseményt, mert egy gyermeket sikerült idáig eljuttatni, és a felnőtté válás útján már majdnem önállóan jár. Jó látni a fiatalok által elért eredményeket, és jó látni a felnőttek a saját nevelésének eredményét is. És izgalommal tölti el a gyülekezetet a konfirmáció, hiszen a keresztesítésben vállalt felelősség most célhoz ért, és talán, majd egykor, ezek a gyermekek fogják megtölteni a padsorokat. A kérdés csupán az lesz, hogy ezt a felfokozott lelki állapotot, melyet izgalomnak nevezünk, vajon melyik irányba tudjuk fordítani. A pozitív iránynak láttunk a jeleit: imádság, bibliaolvasás; és láttuk az eredményét, a kör ismét teljes lett. Konfirmandusként különösen érdemes arra figyelni, hogy életünk minden területén ez legyen a helyes sorrend. Figyeljünk Isten akaratára igéjének olvasásával, és tartsuk vele a kapcsolatot az imádság ereje által.

A konfirmandusokat a következő igékkel áldottuk meg:

Szakál Luca: „*Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, mert elétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass szavára és ragaszkodj hozzá!*” (5Móz 30, 19 – 20)

Szombati Emma Vivien: „*Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.*” (1Tim 6, 12)

Somogyi Ádám Lajos: „*Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.*” (Ézs 40, 30 – 31)

Pünkösdiünk a konfirmáció jegeiben zajlott. Öröm volt a gyülekezet számára, hogy mindkét templomban volt először úrvacsorázó konfirmált fiatal. De akadt egy másik esemény is, ami örömmel töltötte el a jelen lévőket. Néhány héttel pünkösdi előtt ugyanis jelezte két idősebb gyülekezeti tag, hogy öt esztendővel ezelőtt az 50 és 60 évvel korábban konfirmáltak összegyűltek a banai templomban, és megünnepelték egykori konfirmálásukat. Az alkalommal egybekötve megkoszorúzták egykori tanítójuk, Szilágyi Gyula sírját a banai régi temetőben. Ezt szeretnék megismételni, immáron 55 és 65 éves évfordulósokként. A két évfolyamból tehát összegyűltek a pünkösdi első napi istentiszteleten azok, akiket Isten kegyelme még megtartott, és el tudtak jönni erre a napra. Őket az igehirdetés és az úrvacsora után köszöntöttük, emléklapot adtunk át számukra. Egy igével köszöntöttük az ünneplőket: „*Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr...*” (5Móz 8, 2). Hiszen ahányan itt vagyunk a templomban, mindenki számára más és más életút adódott. Nem volt két egyforma sors, vagy két ugyanolyan eseményekkel jellemezhető élet. Azonban mindannyiunk esetében egy közös pont felfedezhető, és ez nem más, mint amit Mózes mond a népnek, még a Kánaánba való belépés előtt: emlékezzen meg az úton, amelyen vezette őket Isten. Isten vezetése ugyanis mindenki életében megtalálható, felfedezhető. Megtartó szeretete, ránk kiterjesztett kegyelme teszi életünket boldoggá. Éppen ezért méltó Isten arra, hogy róla megemlékezzünk, és évfordulón adjunk hálát életünkben végbe vitt tetteiért.

REFORMÁTUSOK NAPJA

Valami, ami más, mint a megszokott. Valami, ami sokakat megmozgat. Valami, ami Isten szeretetére mutat, de úgy, hogy közben több generáció tud felhőtlenül szórakozni és kapcsolódni. Valami, amire még sokáig emlékezhetünk.

Pünkösöd vasárnap délutánján Reformátusok napját tartottunk Nagyigmádon. Volt nekünk már korábban kerti partink, ez lett volna a 14. alkalom. Volt nekünk már korábban szabadtéri istentiszteletünk, idén lett volna az 5. a sorban. Ilyen azonban még nálunk soha nem volt.

15 órától nyíltak meg a programok a Nagyigmándi Szabadidőparkban. 18 óráig minden generáció részére voltak foglalkozások: fajátékok, arcfestés, kézművesfoglalkozás, szabadtéri játékok, népi játékok, foci, fogatolás, bibliai totó, süteményreceptek, sportjátékok, és megannyi más izgalmas időtöltés. Mellette rengeteg sütemény, lángos, sült kolbász, hogy senki ne maradjon éhes.

18 órától szabadtéri istentiszteleten gyülekeztünk össze, ahol a pünkösdi örömhír szólalt meg énekeskönyvi és ifjúsági énekek mellett, helyi zenészekből álló együttes kíséretében.

Az istentisztelet után gulyás vacsora állt rendelkezésre, mellé az ifjabbaknak házi készítésű limonádét ihattak, nagyobbaknak helyi borosgazdák által kínált borokat kóstolhattak meg.

Rendezvényünkön közel háromszáz fő vett részt, és mindenki jól érezhette magát. Jó volt együtt lenni, hitben, mint gyülekezet, vidámságban, mint baráti/testvéri közösség. Jó volt reformátusnak lenni, jó volt így ünnepleni a keresztyénség születésnapját.

Köszönet érte minden szervezőnek, támogatóknak és résztvevőnek. Köszönet érte az Egyház Urának. Soli Deo Glória

BOKODON KONFIRMÁLTAK

Örömteli alkalomnak lehettünk részei 2019. május 19-én, amikor ünnepi konfirmációi istentiszteletre hívtuk a bokodi református templom harangjai.

Három fiatal ünnepi ruhát öltve és izgalommal teli lépte át a templom küszöbét. Életük egy nagy esemény előtt álltak; hitvallást készültek tenni Jézus Krisztusról a gyülekezet előtt. Név szerint Czunyi Gergő, Deli Ditte, és Szücs Réka. Ditte ekkor részesült a keresztség sákramentumában is. Felemelő volt a teli templom minden résztvevője számára. Ezen az alkalmon köszöntöttük a kerek évfordulóval ezelőtt konfirmáltakat is. Huszonhárom jubilálót hívtunk meg, akik közül Vincze Sándorné volt a legidősebb, aki 70 éve konfirmált.

Az istentisztelet után szeretetvendégség keretein belül lehetőség nyílt beszélgetni is.

Hisszük, hogy felejthetetlen élményt

BANÁN ÉS BÁBOLNÁN KONFIRMÁLTAK

ÉRDEMES ELOLVASNI!

Marilynne Robinson: A gondolkodás szabadsága. Kálvinista tünődések. Kálvin Kiadó, Budapest 2018.

„A tudomány tudást ad, de bölcsességet nem tud adni. A vallás se, hacsak félre nem teszi az ostobaságokat, a mellébeszélést, és önmaga nem lesz megint.” (Robinson 2018, 277)

Marilynne Robinson kortárs egyesült államokbeli közzír, szépirodalmi író, aki megjelent esszégyűjteményének legszembetűnőbb vonása a lebilincselő gondolatfűzés, meglepő mégis meggyőző gondolatátvitel. A szerző mély és széles körű műveltségére támaszkodva tár fel összefüggéseket társadalomelméletek, teológiai gondolatok, közgazdaságtani tézisek és a mindennapi élet jelenségei között. A vizsgálódás téje nagy: hogyan lehet a szabad és méltó emberi életet újra megtalálni és megőrizni. Robinson határozott bátorsággal mond igeneket és nemeket számos kulturális, társadalmi, teológiai és gazdasági kérdésben. Szembemegy jó néhány közmegegyezéssel, amennyiben azok sértik a méltó emberi élet alapjait. Ezt a hitvallásos bátorságot végső soron méltónak tartom a kálvinista jelzővel illetni.

Az író 1943-ban született Idaho államban. Az Egyesült Államok északnyugati részén elterülő sík vidék adta Marilynne Robinson gyermekkorának helyszínét, amit néptelen pusztaságnak nevez.

Jómagam részben abban a reményben kezdem regényt írni egy keleti főiskola hallgatójaként, hogy megértessem ottani barátaimmal, egy olyan hely jelenléte is lehet gazdag és erőteljes, amely számunkra ijesztő és távoli, nincs számottevő lakossága, történelme és kultúrája. Minden szerelem nagyobb részt sorscsapás. Szülőföldemhez való kötődésem eleinte nem állt másból, mint megnevezhetetlen sóvárgásból az után, hogy otthon legyek benne, megszeli-düljek és elfogadhatóvá legyek, hogy úgy legyek jelen benne, mintha nem is lennék jelen. (Robinson 2018, 162)

1980-ban írta meg első regényét *Housekeeping* címmel, amit két év múlva a rangos elismerésnek számító irodalmi Pulitzer-díjra jelölték. A regény megírását követő években Robinson oktatói tevékenysége mellett nagyrészt társadalmi, erkölcsi, esztétikai és teológiai kérdésekről írt esszéket és tanulmányokat. 2004-ben kiadott regénye a *Gilead* meghozta a hivatalos irodalmi elismerést is – ezúttal elnyerte Pulitzer-díjat. (Robinson 2012) A regény elbeszélője John Ames idős lelképásztor, aki gyermekének örökíti meg lelkészgenerációkon átívelő családjá történelmét. A szenvedésekkel és vívódásokkal átítatott lelképásztori sorsok végül Isten kegyelméről tesznek tanúságot. A *Gilead* utóbb egy trilógia első kötetének bizonyult, amit a *Home* (2008) és a magyarul is olvasható *Lila* (2014)

(Robinson 2016) követett a sorban.

Robinsonról nem kaphatunk teljes képet közéleti szerepvállalásának említése nélkül. Távol áll tőle a hamis elitizmus, nem elefántcsonttoronyban élő tudósként éli életét. Cseppet sem riad vissza attól, hogy konkrét ügyekben a médiában, vitaesteken is kifejtse álláspontját. Gyakran tart nyilvános beszédeket, a tévéinterjúktól nem zárkózik el. Az amerikai közéletben betöltött szerepét bizonyítja, hogy 2015-ben Barack Obama nyilvános vitaestet, megbeszélést tartott Robinsonnal. A találkozás során Robinson többek között arról faggatta az elnököt, hogy milyen szerepe van a félelemnek a politikai életben. A párbeszéd nyomtatott változatát is nagy érdeklődés övezte.

Robinson még egy tekintetben eltér az átlagos kortárs írótól: a vallás központi helyet foglal el szépirodalmi és közírói munkásságában egyaránt. Marilynne Robinson írói teljesítményéhez nem csak megélt hit párosul, hanem a teológia alapos ismerete is. A keresztyénséggel való kapcsolat nem merül ki a keresztyén motívumokkal és a bibliai metaforákkal való felszínes érintkezésben. A vallás és a hit nem is pusztán kulturális jelenség nála, hanem irodalmát mélységesen meghatározza istenképe, vallásos gondolkodása. Teológiája mindenek előtt Kálvin János, Ágoston és puritán szerzők műveiből táplálkozik. Marilynne Robinson gondolkodásának középpontjában a vallás áll: ebből a központból nőnek ki regényei, és innen nézve mond véleményt a Idahóban végrehajtott nukleáris kísérletekről, az átideologizált gazdaságról, a hagyományok továbbéléséről, a büntetőjogról és minden kérdéssről. A megjelent kötet arról tanúskodik, hogy számos kortárs teológiai gondolatot és iskolát ismer, amikkel párbeszédbe bocsátkozik és vitatkozik.

Amikor korábban arról írtam, hogy Robinson kapcsolata a keresztyénséggel nem merül ki az egyházi kultúra külső ábrázolásában, esetleg motívumok szintjén, akkor nem arra akartam utalni, hogy hidegen hagyja a keresztyén igazság érvényesülése a világ színterén. A megjelent kötet esszéi azt bizonyítják, hogy korunk mély kérdéseit a keresztyén hitből kiindulva igyekszik megválaszolni. A konkrét válaszokat azonban meg kell, hogy előzze egyfajta szellemi méregtelenítés, a helyes gondolatokhoz való visszatérés. Az esszék vissza-visszatérő törekvése Kálvin János és a puritánok rehabilitálása. Ez tiszteletreméltó és már-már heroikus vállalkozás az amerikai és az európai szellemi porondon. A kálvinizmus és a puritanizmus az angolszász diskurzusban gyakran a pimaszkodás, lesajnálás és a gúny célpontja. Mivel senki sem vállalja már ezt az örökséget, ezért könnyen lehet viccelődni a szorongónak ábrázolt Kálvinnal és az élettagadónak, kényszeresen bemutatott puritánokkal. Robinson

azonban felveszi a küzdelmet és rámutat arra, hogy a kálvinizmus gúnyoló milyen nyilvánvaló következtetéseket és felszínes gondolatokat engednek meg maguknak.

Kálvin János, Ágoston, Jonathan Edwards, Karl Barth, Dietrich Bonhoeffer gondolatait, életét alaposan értékeli, példájukat felemeli. De nem megy el azok mellett a megítélése szerint fáradt és túlértékelt gondolatok mellett sem, amelyek félreviszik, eltorzítják a keresztyén hitet. Nem győz csodálkozni azon, Max Weber kálvinizmusról írt könyve miként tölthet be még ma is jelentős szerepet a kálvinizmus megítélésében. A XIX. század közepén kidolgozott forráskritikára sommás feleletet ad: tudós spekuláció, ami jól igazodik az előfeltevésekhez, de semmit sem bizonyít. De foglalkozik olyan egyházi gondolkodókkal is, akik a keresztyénséget feloldanák a társadalmi aktivizmusban, vagy a vallások feltételezett univerzáléiban. Anglikán püspöktől kezdve egészen Mircea Eliade-ig számba veszi mindazokat, akinek a hatása rontja a keresztyénség és a méltó emberi élet esélyeit.

Az lehet az olvasó benyomása, hogy ez az apologetikus harc időnként keserűvé válik. Mellékes megjegyzések és sorokon átütő szenvedély foka enged erre következtetni. A kálvinizmusról megjegyzi, hogy meghalt. A puritánok és Kálvin azért váltak könnyű célponttá, mert senki sincs, aki védelmezze őket. Kálvin helyét Darwin és a verseny istenítése foglalta el, a vallásos élet feloldódott az átideologizált kapitalizmusban, a predestinációt, amely életünket a titokkal szembesíti, lecseréltük a nagyon is kiszámítható elitépítésre. Robinson sorait egyfajta gyász hatja át: valami elveszett, ami hosszú időn keresztül emberibb tette az életet, szabadabbá tette a szellemet.

Robinsontól ugyanakkor távol áll a metafizikai ábrándozás és a régi korok révedés. Gondolkodása test és lélek, menny és föld metszete, egysége felé irányul:

... a testi a lelki-szellemivel ellentétes, külön kategóriaként állítjuk be. Mélyen gyökeret vert az az elképzelés, hogy az anyagi a spirituállal ellentétben létezik, eleve kizárja, elutasítja, vagy aduként üti a szentet, mint eszmét. Ez a kettéosztás a manicheusok dualizmusáig megy vissza, ha nem még messzebb, akik úgy hitték, hogy a fizikai világot egy gonosz, a jó istennel örök küzdelemben álló isten teremtette. (Robinson 2018, 267)

Robinson esszéinek különleges erőssége az együtt látás, a rálátás a széthúzó, diffúz folyamatokra. Ennek a szemlélődésnek a központja a vallás. Mindenki haszonnal olvassa majd a könyvet, aki a divatos világmagyarázatok mögé szeretne nézni és akinek fontos a vallás és a hit ügye.

LELKÉSZBEIKTATÁS ETÉN

Június 1-én nagy ünnepre gyűltek össze az etei templomba a helyi, a csépi és a környékbeli gyülekezetek hívei. Megtisztelte egyházközségünket jelenlétével a Hargita megyei Etéd község négytagú küldöttsége, valamint a felvidéki Hetény gondnoka, akit felesége is elkísért. Itt voltak az illetékes egyházi és világi méltóságok. Zengett a XC. zsoltár a 300 egybegyűlt református ajkáról.

Ezen az istentiszteleten a templom kulcsának jelképes átadásával iktatta be az etei eklézsia lelképásztori tisztségébe Máté László, a Tatai Egyházmegye esperese Szép Sándort, akit a presbitérium 2018 november elsejétől kezdődően hívott meg a megüresedett lelkészi állásra. A mocsai születésű lelkész feleségével, Szépné Czippán Noémivel és öt gyermekükkel költözött Somogyudvarhelyről szűkebb hazája közelébe.

Steinbach József püspök úr a 2. Kor. 5,11-14 alapján hirdette Isten Igéjét Krisztus szorongató szeretetéről. Szükséges a révületbe esés, a lelki feltöltkezés minden nap, nemcsak a lelképásztoroknak, hanem az egyetemes papság elvét követve a hívőknek is, hogy aztán józanul forgolódjunk a világban. Szorongat-e bennünket a Krisztus szeretete, hogy többé ne önmagunknak éljünk, hanem annak, aki értünk meghalt és föltámadt? Hirdetjük-e az örömhírt minden embernek?

A prédikáció után Köntös László egyházkerületi főjegyző imádságban kérte Isten áldását a lelkész házaspár szolgálatára.

Majd 38 palástos lelkész –köztük a korábban Etén szolgált lelképásztorok is –mondott egy-egy igét a beiktatott lelképásztornak. Az áldáskívánások után elénekelték a 134.zsoltár 3. versét.

Szép Sándor a Bírak könyve 7.rész 7. verse alapján prédikált arról, hogy Isten 300 embert adott Gedeonnak, hogy legyőzze Midjánt, azért, hogy lássa Izrael, itt az Úr cselekedett. Csépi és etei reformátusok is háromezren vannak, mint Gedeon serege. Sokszor esünk a számok csapdájába, a mennyiség helyett a minőséget kellene kiemelnünk.

Az ünnepi istentisztelet közgyűléssel folytatódott, amit Fábíán Csaba presbiter vezetett le. Először felolvasta Dr Huszár Pál egyházkerületi főgondnok

köszöntő sorait majd fölkererte sorban a köszöntőket, mondják el ide szánt gondolataikat. A beiktatott lelkészt köszöntötte Gyimóti Géza egyházmegyei gondnok, Czunyné Bertalan Judit országgyűlési képviselő asszony, Gerecsei Zsolt ácsi lelkész, a Hét határ c. körzeti lap szerkesztője, Bárti Dávid Géza előző etei lelkész, Rohonczi László etei polgármester és a három gondnok. Faragó Béláné csépi gondnok aszszony imádkozott azért, hogy a lelkész család szeresse új otthonát. Szabó Sándor etei főgondnok imádkozott a lelképásztorért és végül Fábíánné Szabó Irén foglalta össze sok humorral teleshíve az etei hívek szempontjából a lelkész választás gondjait-örömeit s megköszönte az eddigi sok tartalmas együttlétet, ünnepet, gyermek-programot. A gyülekezeti énekkar köszöntése után a záróének és nemzeti imádságunk eléneklése, a püspök úr áldása következett.

Az istentisztelet után a művelődési házban tartott szeretetvendégségen még sokáig beszélgettek a hívek, megköszönték a bőséges terített asztalokat, ami az etei asszonyok hagyományos összetartását és szorgalmát dicsérte. S hogy szép rendben és jól sikerült minden, mi sem bizonyítja jobban, mint a férfiak felszabadult nótázása az ünnep végén....

Kedves Tiszteletes Úr és Tiszteletes Asszony!

Tiszteletes úr- már megválasztott lelkészként első prédikációjában őszintén vallott a gyors választásunk miatti kételeyeikről. Nekünk is sok álmatlan, átforgolódott éjszakát okozott ez a lelkész-

váltás. Hiszen nem ismertük önöket, de bízunk az önök ajánló lelkészekben. Nem akartunk sokáig helyben lakó lelkész nélkül maradni, mert attól tartottunk, szétszéled a nyáj.

A helyettesítő / bemutatkozó/ prédikáció után megkérdeztük a véleményformáló híveket, tetszett-e a beszéd. Mindenkinek tetszett, az idősebbek a szakállával nem voltak kibékülve....

Sok diskurálás után úgy döntöttünk, meghívjuk önöket, mert így a község történetében először szolgál lelkész házaspár nálunk. Negyven éve kezdő lelkészeket fogadtunk / papnevelde/ most pedig gyakorlott papunk lesz.

Eddigi szolgálatukat ismerve kijelenthetjük, hogy nem csalódtunk. Tiszteletes Úr prédikációi erőt adók. A bibliaórákon egyházunk komoly gondjairól beszélgetünk. Új alkalmakat vezettek be, melyet az idő rövidsége miatt nem sorolok föl.

Kedves Tiszteletes asszony! A kétezres évek elején egy felmérést kellett végezni a faluban, ún. SWOT analízist / erősségek, gyengeségek, lehetőségek, veszélyek/. Egy megállapítás, amit drága tanító urunk tett, nagyon elgondolkoztatott: Ebben a faluban kevés a kiegyensúlyozott, nyugodt, derűs ember. Hát most eggyel több van. Köszönjük a fáradozásait, a gyermek istentiszteleteket, a sok program szervezését.

Azt mondják, a jó család egyik ismertetőjele a sok nevetés. Mi sokat kacagunk az énekkari próbákon, a presbiteri gyűléseken oldott és vidám a hangulat. Köszönjük az eddigi szolgálatukat.

Fábíánné Szabó Irén gondnok

ÜDVÖZLÖM A HÉT HATÁRT KONFIRMÁCIÓS TALÁLKOZÓ NAGYIGMÁNDON

Bemutakozom: Szép Sándor Komáromban, 1980-ban látam meg a napvilágot. Édesapám nyugdíjas lakatos mester, édesanyám szintén nyugdíjas, ő könyvelő volt. Öcsém, Zoltán négy évvel fiatalabb nálam.

Mocsán nevelkedtem, itt kereszteltek és 1994-ben ebben a gyülekezetben konfirmáltam. Ebben a faluban végeztem el az általános iskolát is. Tanulmányaimat a komáromi Jókai Mór Gimnáziumban folytattam, ahol 1998-ban érettségiztem. Még ez évben a győri Széchenyi István Főiskola építész mérnöki karára nyertem felvételt. Másfél év kellett ahhoz, hogy magam is rádöbbenjek, ez nem az én utam. Így felvételtem a Pápai Református Teológiai Akadémiára, 2000-ben. Kisebbségképzéssel egészen 2008-ig folytattam tanulmányokat itt, egyre növekvő család és a gyülekezetek mellett. Ekkor a komáromi Selye János Egyetem Református Teológiai Karára jelentkeztem át, ahol aztán 2009. júniusában államvizsgát tettem. A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinati Lelkészképzési Bizottsága előtt 2009-ben első lelkészképzés vizsgát tettem. 2012-ben teljesítettem a második lelkészképzés vizsgát. A honosítás csak sokára, 2016-ban történt meg, s még ez évben sor került a lelkésszé szentelésre is, Pápán.

Már teológusként is szolgálatokat végeztem 2005. júniusát követően feleségemmel helyettesítve a somogyudvarhelyi, majd később, kedves kollégáink halálát követően a bolhási és somogyzombi gyülekezetekben is. 2008. április 1-jétől 2013. augusztus végéig tartott a hivatalos szolgálatom az utóbbi kettőben. 2013. szeptemberétől egyházmegyei helyettes lelkészként végeztem szolgálatomat. Hosszabb ideig helyettesítettem a darányi, kálmáncai, homokszentgyörgyi és istvándi gyülekezetben, majd két és fél évet Barcsban, Kastélyosdombon és Drávaszabodban is. Somogyudvarhelyi szolgálatunkat nehéz szívvel adtuk fel, ám a gyerekek növekedésével szükségünk volt még egy állásra. Így érkezünk Etére 2018. október végén.

Az egyháztörténet és a könyvek iránti vonzódásom hatására kezdtem el gyűjteni, majd mások számára is olvashatóvá és elérhetővé tenni számtalan könyvet, melyet korábban csak a

Somogyi Református Egyházmegye honlapján található, majd ma már a Tatai Egyházmegye honlapjáról is elérhető Református Egyháztörténeti Elektronikus Könyvtárban (RETEK) közzé nagy lelkesedéssel. Nagy célként tűztem ki magam elé a Teológiai Szemle teljes digitalizálását, melyet a MEÖT-nek ajánlottam fel. A folyóirat honlapjáról elérhető. Ezután felkérést kaptam ugyanennek a folyóiratnak a Repertóriumára is. A korábban megjelent Repertórium ma elektronikus formában is elérhető. Jelenlegi nagy vállalkásom a Református Egyház folyóirat digitalizálása.

Teológiai tanulmányaim kezdetén ismerkedtem meg Czippán Noémivel, akivel 2001-ben kötöttem házasságot, s azóta is együtt viseljük a szolgálat terheit és örömeit, lévén ő is lelkész. 2003-ban született meg első lánygyermekünk, akit még három lány és egy kisfiú követett.

KONFIRMÁCIÓ NAGYIGMÁNDON

Idén nagy volt az öröm június 2-án a nagyigmándi templomban. 18 fiatal tett konfirmációs fogadalmat. Még egy sorban elfértek az úrasztala körül, de már-már megidézte a békebeli idők hangulatát. Isten áldását kívánjuk konfirmált fiataljainkra, hogy fogadalmukat maradéktalanul be tudják tartani.

